

دل سَمر

ستاره سعدکشان بر زمین فرو افتاد
زمین به لرزه در آمد خیاکنه ویران شد
ستاره را سر یک کوه برف و یخ بردند
کجاست مده و آنگشان فردشان در
برای آن که نوزد سرالسر دنیا
شماره را بکنند در بر دریا
شماره بر دل دریا افتاد و تو مان شد
ستاره ناک در میان دو دید سَمر و لغت
کجا می ای دل مکنده
بی تو نه ایم
در دل سَمر ستاره جهان شد .
نهال